

* Dóminus dedit, Dóminus ábstulit : sicut Dómino plácuít, ita factum est : sit nomen Dómini benedictum. *℞.* Nudus egréssus sum de útero matris meæ, et nudus revérta-
illuc. — Dóminus dedit.

Lectio ij.

ET ibant filii ejus, et faciébant convivium per domos, unusquisque in die suo. Et mitténtes vocábant tressoróressuas ut coméderent et bíberent cum eis. Cumque in orbem transissent dies convivii, mittébat ad eos Job, et sanctificábat illos, consurgénsque dilúculo offerébat holocáusta pro singulis. Dicébat enim : Ne forte peccáverint filii mei, et benedíxerint Deo in córdibus suis. Sic faciébat Job cunctis diébus.

℞. Antequam cómedam, suspíro, et tamquam inundántes aquæ, sic rugítus meus : quia timor quem timébam, evénit mihi ; et quod verébar, áccidit : nonne dissimulávi ? nonne sílui ? nonne quiévi ? * Et venit super me indignátio. *℞.* Ecce non est auxiliúm mihi in me, et necessarií quoque mei recessérunt a me. — Et venit.

Lectio iij.

QUADAM autem die cum veníssent filii Dei ut assisterent coram Dómino, áffuit inter eos étiam Satan. Cui dixit Dóminus : Unde venis ? Qui respóndens, ait : Circuívi terram, et perambulávi eam. Dixitque Dóminus ad eum : Numquid considerásti servum meum Job, quod non sit ei símilis in terra, homo simplex, et rectus, ac timens Deum, et recédens a malo ? Cui respóndens Satan, ait : Numquid Job frustra timet Deum ? nonne tu valásti eum, ac domum ejus, universámque substántiam per circúitum, opéribus mánuum ejus benedixísti, et possessió ejus crevit in terra ? Sed exténde páululum manum tuam, et tange cuncta quæ póssidet nisi in fáciem benedíxerit tibi.

℞. Quare detraxístis sermónibus veritátis : ad increpándum verba compónitis, et subvértere nitímini amicum vestrum ? * Verúm tamén quæ cogitástis, expléte. *℞.* Quod justum est judicáte ; et non inveníetis in lingua mea iniquitátem. — Verúm ta-

men. Glória Patri. Verúm tamen.

In II. Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Libro 2. cap. j.

Lectio ib.

Scriptúra sacra mentis óculis quasi quoddam spéculum oppónitur, ut inténa nostra fácies in ipsa videátur. Ibi étenim foeda, ibi pulchra nostra cognóscimus : ibi sentímus quantum proficimus, ibi a proféctu quam longe distámus. Narrat autem gesta sanctórum, et ad imitátionem corda próvocat infirmórum : dumque illórum victória facta commemorat, contra vitiórum prælia debília nostra confirmat : fitque verbis illius, ut eo mens minus inter certámina trépidet, quo ante sepósitos tot virórum fórtium triúmphos videt.

℞. Indúta est caro mea putrédine, et sórdibus púlveris cutis mea áruit, et contrácta est : * Meménto mei Dómine, quóniam ventusest vita mea. *℞.* Dies mei velócius transiérunt, quam a texénte tela succiditur, et consúpti sunt

absque ulla spe. — Meménto.

Lectio ii.

Nonnúnquam vero non solum nobis eórum virtútes ásserit, sed étiam casus innotéscit : ut et in victória fórtium, quod imitádo arrípere, et rursus videámus in lápsibus quid debeámus timére. Ecce enim Job describitur tentatióné auctus, sed David tentatióné prostrátus : ut et majórum virtus spem nostram fóveat, et majórum casus ad cautélam nos humilitátis accíngat : quátenus dum illa gaudentes súblevant, ista metuéntes premant : et audiéntis ánimus illinc spei fidúcia, hinc humilitáte timóris eruditus, nec temeritáte supérbiat, quia formídine prémitur ; nec pressus timóre despéret, quia ad spei fidúciam virtútis exémplo roborátur.

℞. Páucitas diérum meórum finiétur brevi : dimítte me Dómine, ut plangam páululum dolórem meum, * Antequam vadam ad terram tenebrósam, et opértam mortis calígine. *℞.* Manus tuæ Dómine fecérunt me, et plasmavé-

runt me totum in circúitu, et sic repénte præcipitas me? — Antequam.

Libro 1. Moral. cap. j.

Leectio ij.

VIR erat in terra Hus, nómine Job. Idcirco sanctus vir ubi habitáverit, dicitur, ut ejus méritum virtútis exprimátur. Hus namque quis nésciat, quod sit in terra Gentílium? Gentílitatis autem eo obligáta vítiis exstitit, quo cognitióem sui Conditóris ignorávit. Dicátur itaque ubi habitáverit : ut hoc ejus láudibus proficiat, quod bonus inter malos fuit. Neque enim valde laudábile est, bonum esse cum bonis, sed bonum esse cum malis. Sicut enim gravióris culpæ est, inter bonos bonum non esse : ita imménsi est præconií, bonum étiam inter malos exstitisse.

R. Non abscondas me Dómine a fácie tua : manum tuam longe fac a me : * Et formído tua non me térreat. **V.** Córripi me Dómine in misericórdia, non in furóre tuo, ne forte ad níhilum rédigas me. — Et formído. **Gloria Patri.** Et formído.

R. vij. Quis mihi tríbuat,

ut in inférno prótegas me, et abscondas me, donec pertránseat furor tuus Dómine, nisi tu, qui solus es Deus? * Et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? **V.** Numquid sicut dies hóminis, dies tui, ut quæras iniquitátem meam ; cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere? — Et constítuas.

R. vij. Duo Séraphim clamábant alter ad áltérum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth ; * Plena est omnis terra glória ejus. **V.** Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. **Gloria Patri.** Plena est.

Infra Hebdom. Feria iv. et Sabbato post ij. et iij. Lectionem dicitur ij. et iij. R. Feriæ ij. sequentis.

FERIA SECUNDA

De libro Job.

Leectio j. Cap. j. c

QUM autem quadam die filii et filia ejus coméderent et biberent vinum in domo fratris sui primogéniti, nuntiatus venit ad Job, qui diceret : Boves arábant, et

ásinæ pascebántur juxta eos, et irruérunt Sabæi, tulerúntque ómnia, et púeros percussérunt gládio, et evási ego solus ut nuntiárem tibi. Cumque adhuc ille loquerétur, venit alter, et dixit : Ignis Dei cédidit e cœlo, et tactas oves puerósque consumpsit, et effúgi ego solus ut nuntiárem tibi.

R. Versa est in luctum cíthara mea, et órganum meum in vocem fléntium : * Parce mihi Dómine : nihil enim sunt dies mei. **V.** Cutis mea denigráta est super me, et ossa mea aruerunt. — Parce.

Leectio ij.

SED et illo adhuc loquente, venit álius, et dixit : Chaldæi fecérunt tres turmas, et in vasérunt camélos, et tulerunt eos, necnon et púeros percussérunt gládio, et ego fugi solus ut nuntiárem tibi. Adhuc loquebátur ille, et ecce álius intrávit, et dixit : Filiis tuis et filiabus vescéntibus et bibéntibus primogéniti, repénte ventus véhemens irruit a regione déserti, et concússit quátuor ángulos domus, quæ córruens opprésit lí-

beros tuos, et mórtui sunt, et effúgi ego solus, ut nuntiárem tibi.

R. Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui : * Et calámitas quam pátió, in statera. **V.** Quasi aréna maris hæc grávióris apparéret, unde et verba mea dolore sunt plena. — Et calámitas.

Leectio iij.

TUNC surréxit Job, et scidit vestiménta sua, et tonso cápite córruens in terram, adorávit, et dixit : Nudus egressus sum de útero matris meæ, et nudus revértar illuc. Dóminus dedit, Dóminus ábstulit : sicut Dómino plácuít, ita factum est : sit nomen Dómini benedíctum. In ómnibus his non peccávit Job lábiis suis, neque stultum quid contra Deum locútus est.

R. Quare detraxístis sermónibus veritátis : ad increpándum verba compónitis, et subvértete nitímini amicum vestrum? * Verúm tamen quæ cogitástis, expléte. **V.** Quod justum est judicáte ; et non inveñiétis in lingua mea iniquitátem. — Verúm tamen. **Gloria.** Verúm tamen.

Responsoria hujus ij. Feriæ dicuntur etiam in ij. Feria Hebdomadæ sequentis.

FERIA TERTIA.

De libro Job.

Lectio j. Cap. ij.

Actum est autem cum quadam die venissent filii Dei, et starent coram Domino, venisset quoque Satan inter eos, et staret in conspectu ejus, ut diceret Dominus ad Satan: Unde venis? Qui respondens ait: Circuivi terram, et perambulavi eam. Et dixit Dominus ad Satan: Numquid considerasti servum meum Job, quod non sit ei similis in terra, vir simplex, et rectus, ac timens Deum, et recedens a malo, et adhuc retinens innocentiam? Tu autem commovisti me adversus eum, ut affligerem eum frustra. Cui respondens Satan, ait: Pellem pro pelle, et cuncta quæ habet homo, dabit pro anima sua: alioquin mitte manum tuam, et tange os ejus et carnem, et tunc videbis quod in faciem benedicat tibi.

℞. Induta est caro. 181.

Lectio ij.

Dixit ergo Dominus ad Satan: Ecce in manu tua est, verumtamen animam illius serva. Egressus igitur Satan a facie Domini, percussit Job ulcere pessimo, a planta pedis usque ad verticem ejus: qui testa saniem radebat, sedens in sterquilinio. Dixit autem illi uxor sua: Adhuc tu permanes in simplicitate tua? benedic Deo et morere. Qui ait ad illam: Quasi una de stultis mulieribus locuta es. Si bona suscepimus de manu Dei, mala quare non suscipiamus? In omnibus his non peccavit Job labiis suis.

℞. Paucitas dierum. 181.

Lectio iij.

igitur audientes tres amici Job omne malum, quod accidisset ei, venerunt singuli de loco suo, Eliphaz Themanites, et Baldad Suhites, et Sophar Naamathites. Condixerant enim, ut pariter venientes visitarent eum, et consolarerentur. Cumque elevassent procul oculos suos, non cognoverunt eum, et exclamantes ploraverunt, scissisque vestibus sparserunt pulverem super caput suum in cœ-

lum. Et sederunt cum eo in terra septem diebus et septem noctibus, et nemo loquebatur ei verbum: videbant enim dolorem esse vehementem.

℞. Non abscondas. 182.

FERIA QUARTA.

De libro Job.

Lectio j. Cap. iij.

Ost hæc aperuit Job os suum, et maledixit diei suo, et locutus est: Pereat dies in qua natus sum, et nox in qua dictum est: Conceptus est homo. Dies ille vertatur in tenebras, non requirat eum Deus desuper, et non illustretur lumine. Obscurent eum tenebræ, et umbra mortis, occupet eum caligo, et involvatur amaritudine.

℞. Quis mihi. 182.

Lectio ij.

Noctem illam tenebròsus turbo possideat, non computetur in diebus anni, nec numeretur in mensibus. Sit nox illa solitaria, nec laude digna: maledicant ei qui maledicunt diei, qui parati sunt suscitare Leviathan. Obtenebrantur stellæ caligine ejus: expellet lucem, et non videat,

nec ortum surgentis auroræ: quia non conclusit ostia ventris, qui portavit me, nec abstulit mala ab oculis meis.

℞. Utinam. 183.

Lectio iij.

Quare non in vulva mortuus sum, egressus ex útero non statim perii? quare exceptus genibus? cur lactatus uberi- bus? Nunc enim dormiens silerem, et somno meo requiescerem cum regibus et consúlibus terræ, qui ædificant sibi solitudines: aut cum principibus, qui possident aurum, et replent domos suas argento: aut sicut abortivum absconditum non subsisterem, vel qui concepti non viderunt lucem.

℞. Quare. 183.

FERIA QUINTA.

De libro Job.

Lectio j. Cap. iv.

Respondens autem Eliphaz Themanites, dixit: Si cœperimus loqui tibi, forsitan molèste accipies, sed conceptum sermonem tenere quis poterit? Ecce docuisti multos, et manus lassas roborasti: vacillantes confirmaverunt sermones

tui, et gēna tremēntia confortāsti : nunc autem venit super te plaga, et defecisti : tētigit te, et conturbātus es. Ubi est timor tuus, fortitūdo tua, patiēntia tua, et perfēctio viarum tuarum?

R. Si bona. 179.

Lectio ij.

Recordāre óbsecro te, quis unquam innocens periiit? aut quando recti delēti sunt? Quin pōtius vidi eos, qui operāntur iniquitatem, et sēmant dolōres, et metunt eos, flante Deo perisse, et spūritu irā ejus esse cōsumptos. Rugitus leōnis, et vox leānæ, et dentes catulōrum leōnum contriti sunt. Tigris periiit, eo quod non haberet prādam, et cātuli leōnis dissipāti sunt.

R. Antequam. 180.

Lectio iij.

Porro ad me dictum est verbum absconditum, et quasi furtive suscipit auris mea venas susurri ejus. In horrōre visiōnis noctūrnæ, quando solet sopor occupāre hōmines, pavō tenuit me, et tremor, et ōmnia ossa mea perterrita sunt : et cum spūritus me præsente transiret, inhorruerunt pili car-

nis meæ. Stetit quidam, cujus non agnoscebam vultum, imāgo coram oculis meis, et vocem quasi auræ lenis audivi. Numquid homo, Dei comparatione justificabitur, aut factore suo purior erit vir? Ecce qui serviunt ei, non sunt stabiles, et in angelis suis reperit pravitatem.

R. Quare. 180.

FERIA SEXTA.

De libro Job.

Lectio j.

Cap. vij.

Respondens autem Job, dixit : Utinam appenderentur peccata mea, quibus iram merui : et calamitas, quam patior, in statera. Quasi arena maris hæc gravius appareret : unde et verba mea dolore sunt plena : quia sagittæ Dōmini in me sunt, quarum indignatio ebibit spiritum meum, et terrōres Dōmini militant contra me. *R.* Indūta. 181.

Lectio ij.

Numquid rugiet onager cum habuerit herbam? aut mugiet bos cum ante præsēpe plenum steterit? Aut poterit comedi insulsum, quod non est sale conditum? aut potest aliquis gustare, quod

gustatum affert mortem? Quæ prius nolēbat tangere anima mea, nunc præ angustia, cibi mei sunt.

R. Paucitas dierum. 181.

Lectio iij.

Quis det ut veniat petitio mea : et quod exspecto, tribuat mihi Deus? Et qui cœpit, ipse me conterat : solvat manum suam, et succidat me? Et hæc mihi sit consolatio ut affligens me dolore, non parcat, nec contradicam sermonibus Sancti. Quæ est enim fortitudo mea ut sustineam? aut quis finis meus, ut patienter agam? Nec fortitudo lapidum fortitudo mea, nec caro mea ænea est. Ecce, non est auxilium mihi in me, et necessari quoque mei recesserunt a me.

R. Non abscondas. 182.

SABBATO.

De libro Job.

Lectio j.

Cap. vij.

Millitia est vita hōminis super terram : et sicut dies mercenarii, dies ejus. Sicut cervus desiderat umbram, et sicut mercenarius præstolatur finem operis sui : sic et ego habui menses vā-

cuos, et noctes laboriosas enumeravi mihi. Si dormiero, dicam : Quando consurgam? et rursus expectabo vesperam, et replēbor doloribus usque ad tenebras.

R. Quis mihi. 182.

Lectio ij.

Indūta est caro mea putredine et sordibus pulveris, cutis mea aruit, et contracta est. Dies mei velocius transierunt quam a texente tela succiditur, et consumpti sunt absque ulla spe. Memento quia ventus est vita mea, et non revertetur oculus meus ut videat bona. Nec aspiciet me visus hōminis : oculi tui in me, et non substam. *R.* Utinam. 183.

Lectio iij.

Sicut consumitur nubes, et pertransit : sic qui descenderit ad inferos, non ascendet. Nec revertetur ultra in domum suam neque cognoscet eum amplius locus ejus. Quapropter et ego non parcam ori meo, loquar in tribulatione spiritus mei : confabulabor cum amaritudine animæ meæ. Numquid mare ego sum, aut cetus, quia circumdedisti me carcere? *R.* Quare. 183.

Ad Magnif. Aña. In ómnibus his * non peccávit Job lábiis suis, neque stultum áliquid contra Deum locútus est.

V. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine.
R. Et descéndat super nos misericórdia tua.

DOMIN. II. SEPTEMBR.

In I. Nocturno.

De libro Job.

Lectio j. **Cap. ix.**

T respóndens Job, ait: Vere scio quod ita sit, et quod non justificétur homo compósitus Deo. Si volúerit conténdere cum eo, non póterit ei respondére unum pro mille. Sápiens corde est, et fortis róbre: quis réstitit ei, et pacem hábuit? Qui tránstulit montes, et nesciérunt hi quos subvértit in furóre suo.

R. Si bona. 179.

Lectio ij.

QUI cómmovet terram de loco suo, et colúmnae ejus concutiúntur. Qui præcipit soli, et non órítur: et stellas claudit quasi sub signáculo. Qui exténdit cælos solus, et gráditur super fluctus maris. Qui facit Arctúrum, et Oriona, et Hyadas, et

interióra Austri. Qui facit magna, et incomprehensibília, et mirabília, quorum non est número.

R. Antequam. 180.

Lectio iij.

SI vénerit ad me, non vidébo eum: si abierit, non intélligam. Si repénte intéroget, quis respondébit ei? vel quis dicere potest: Cur ita facis? Deus, cujus iræ nemo resistere potest, et sub quo curvántur qui portant orbem. Quantus ergo sum ego, ut respóndeam ei, et loquar verbis meis cum eo? Qui étiam si habúero quíppiam justum, non respondébo, sed meum júdicem deprecábor. Et cum invocántem exaudíerit me, non credo quod audíerit vocem meam. In túrbine enim cónteret me, et multiplicábit vúlnera mea étiam sine causa.

R. Quare. 180.

In II. Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Libro 9. cap. ij.

Lectio iij.

Ere scio quod ita sit, et quod non justificábitur homo compósitus Deo. Ho-

mo quippe Deo non compósitus justítiam pércipit, compósitus amíttit: quia quisquis se auctóri bonórum cómparat, bono se, quod accéperat, privat. Qui enim accépta bona sibi árrogat, suis contra Deum donis pugnat. Unde ergo despéctus erígatur, dignum est ut eréctus inde destruátur. Sanctus autem vir, quia omne virtútis nostræ méritum, esse vítium cónspicit, si ab intéro árbítro dístrícte judicétur, recte subjúngit: Si volúerit conténdere cum eo, non póterit respondére ei unum pro mille.

R. Indúta est. 181.

Lectio v.

IN Scriptúra sancta millenárius número pro universítate solet intélligi. Hinc étenim Psalmísta ait: Verbi, quod mandávit in mille generatiónes: cum profécto constet, quod ab ipso mundi exórdio usque ad Redemptóris adventum per Evangelístam non ámplius quam septuagínta et septem propágines numeréntur. Quid ergo in millenário número, nisi ad proferéndam novam sóbolem perfécta unívérstas præscítæ ge-

neratiónis exprímatur? Hinc et per Joánnem dicitur: Et regnábunt cum eo mille annis: quia videlicet regnum sanctæ Ecclesiæ universítatis perféctiône solidátur.

R. Páucitas diérum. 181.

Lectio vj.

Quia vero monas decies multiplicata in denarium ducitur, denarius per semetipsum ductus in centenarium dilatatur; qui rursus per denarium ductus, in millenarium tenditur: cum ab uno incipimus, ut ad millenarium veniamus, quid hoc loco unius appellatióne, nisi bene vivendi initium: quid millenarii numeri amplitudine, nisi ejusdem bonæ vitæ perféctio designátur? Cum Deo autem conténdere, est, non ei tribúere, sed sibi glóriam suæ virtútis arrogáre. Sed sanctus vir conspiciat, quia et qui summa jam dona percépit, si de accéptis extóllitur, cuncta quæ accéperat amíttit.

R. Non abscondas. 182.

R. vij. Quis mihi tribuat. 182.

R. viij. Duo Séraphim clamábant. 182.

FERIA SECUNDA.

De libro Job.

Lectio j. Cap. xxvij.

Addidit quoque Job, assumens parabolam suam, et dixit: Vivit Deus, qui abstulit iudicium meum, et Omnipotens, qui ad amaritudinem adduxit animam meam. Quia donec superest halitus in me, et spiritus Dei in naribus meis, non loquentur labia mea iniquitatem, nec lingua mea meditabitur mendacium. Absit a me ut justos vos esse iudicem: donec deficiam, non recedam ab innocentia mea.

℞. Versa est. 183.

Lectio ij.

Iustificacionem meam, quam coepi tenere, non deseram: neque enim reprehendit me cor meum in omni vita mea. Sit ut impius, inimicus meus: et adversarius meus, quasi iniquus. Quae est enim spes hypocritae si avare rapiat, et non liberet Deus animam ejus? Numquid Deus audiet clamorem ejus, cum venerit super eum angustia? Aut poterit in Omnipotente

delectari, et invocare Deum omni tempore?

℞. Utinam. 183.

Lectio iij.

Docebo vos per manum Dei quae Omnipotens habeat, nec abscondam. Ecce, vos omnes nostis, et quid sine causa vana loquimini? Haec est pars hominis impii apud Deum, et hereditas violentorum, quam ab Omnipotente suscipient. Si multiplicati fuerint filii ejus, in gladio erunt, et nepotes ejus non saturabuntur pane. Qui reliqui fuerint ex eo, sepelientur in interitu, et viduae illius non plorabunt.

℞. Quare. 183.

FERIA TERTIA.

De libro Job.

Lectio j. Cap. xxviii. b

Sapientia ubi invenitur? et quis est locus intelligentiae? Nescit homo pretium ejus, nec invenitur in terra suaviter viventium. Abyssus dicit: Non est in me: et mare loquitur: Non est mecum. Non dabitur aurum obrizum pro ea, nec appendetur argentum in commutatione ejus. Non conferetur tin-

etis Indiae coloribus, nec lapidi sardonycho pretiosissimo, vel sapphiro.

℞. Induta est. 181.

Lectio ij.

NON adaequabitur ei aurum vel vitrum, nec commutabuntur pro ea vasa auri. Excelsa et eminentia non memorabuntur comparatione ejus: trahitur autem sapientia de occultis. Non adaequabitur ei topazius de Aethiopia, nec tincturae mundissimae componetur. Unde ergo sapientia venit? et quis est locus intelligentiae? Abscondita est ab oculis omnium viventium, volucres quoque caeli latet. Perdicio et mors dixerunt: Auribus nostris audivimus famam ejus.

℞. Paucitas dierum. 181.

Lectio iij.

Deus intelligit viam ejus, et ipse novit locum illius. Ipse enim fines mundi intuetur: et omnia, quae sub caelo sunt, respicit. Qui fecit ventis pondus, et aquas appendit in mensura. Quando ponabat pluviis legem, et viam procellis sonantibus: tunc vidit illam, et enarravit, et praeparavit,

et investigavit. Et dixit homini: Ecce timor Domini, ipsa est sapientia: et recedere a malo, intelligentia.

℞. Non abscondas. 182.

FERIA QUARTA.

De libro Job.

Lectio j. Cap. xxxj.

Epigi foedus cum oculis meis ut ne cogitarem quidem de virgine. Quam enim partem haberet in me Deus desuper, et hereditatem Omnipotens de excelsis? Numquid non perditio est iniquo, et alienatio operantibus injustitiam? Nonne ipse considerat vias meas, et cunctos gressus meos dinumerat? Si ambulavi in vanitate, et festinavit in dolo pes meus: appendat me in statera justa, et sciat Deus simplicitatem meam.

℞. Quis mihi. 182.

Lectio ij.

Si declinavit gressus meus de via, et si secutum est oculos meos cor meum, et si manibus meis adhæsit macula: seram, et alius comedat: et progenies mea eradicetur. Si deciptum est cor meum super muliere, et si ad

óstium amíci mei insidiátus sum : scortum altérius sit uxor mea, et super illam incurvéntur álíi. Hoc enim nefas est, et iníquitas máxima. Ignis est usque ad perditiónem dévorans, et ómnia eradicans genimina. **R.** Utinam. 183.

Lectio iij.

SI contépsi subíre júdicium cum servo meo, et ancílla mea, cum disceptárent advérsus me. Quid enim fáciam cum surrexerit ad júdicándum Deus? et cum quæsierit, quid respondébo illi? Numquid non in útero fecit me qui et illum operátus est : et formávit me in vulva unus? Si negávi, quod volébant, paupéribus, et óculos víduæ expectáre feci : si comédi buccéllam meam solus, et non comédit pupíllus ex ea : (quia ab infántia mea crevit mecum miserátio : et de útero matris meæ egréssa est mecum.)

R. Quare. 183.**FERIA QUINTA.**

De libro Job.

Lectio j. Cap. xxxviii.

Respóndens autem Dóminus Job de túrbine, dixit : Quis est iste invólvens

senténtias sermónibus imperítis? Accínge sicut vir lumbos-tuos : interrogábo te, et respónde mihi. Ubi eras quando ponébam fundaménta terræ? índica mihi, si habes intellígentíam. Quis pósuit mensúras ejus, si nosti? vel quis teténdit super eam líneam? Super quo bases illíus solidátæ sunt? aut quis demísit lápidem angulárem ejus, cum me laudárent simul astra matutína, et jubílarent omnes filii Dei?

R. Si bona. 179.**Lectio ij.**

Quis conclúsit óstíi mare, quando erumpébat quasi de vulva procédens : cum pónerem nubem vestiméntum ejus, et calígine illud quasi pannis infántiæ obvólverem? Circúmdedi illud términis meis, et pósui vectem, et óstia ; et dixi : Usque huc vénies, et non procédes ámplius, et hic confrínges tuméntes fluctus tuos. Numquid post ortum tuum præcepísti dilúculo, et ostendísti auróræ locum suum? Et tenuísti concútiens extrémá terræ, et excussísti ímpios ex ea?

R. Antequam. 180.**Lectio iij.**

Restituétur ut lutum signáculum, et stabit sicut vestiméntum : auférétur ab ímpiis lux sua, et bráchium excélsu confringétur. Numquid ingressus es profúnda maris, et in novíssimis abys-si deambulásti? Numquid apértæ sunt tibi portæ mortis, et óstia tenebrósa vidísti? Numquid considerásti latitúdinem terræ? índica mihi, si nosti, ómnia, in qua via lux hábitet, et tenebrárum quis locus sit : ut ducas unumquódque ad términos suos, et intélligas sémitas domus ejus.

R. Quare. 180.**FERIA SEXTA.**

De libro Job.

Lectio j.**Cap. xl.**

Respóndens autem Dóminus Job de túrbine, dixit : Accínge sicut vir lumbos tuos : interrogábo te : et índica mihi. Numquid írritum fácies júdicium meum, et condemnábis me, ut tu justificéris? Et si habes bráchium sicut Deus, et si voce símili tonas? Circúmda tibi decórem, et in sublíme erígere,

et esto gloriósus, et speciósus índuere véstibus.

R. Índúta est. 181.**Lectio ij.**

Dispérge supérbos in furóre tuo, et respiciens omnem arrogántem humília. Réspice cunctos supérbos, et confúnde eos, et cóntere ímpios in loco suo. Abscónde eos in púlvere simul et fácies eórum demérge in fóveam : et ego confitébor quod salváre te possit déxtera tua. Ecce, Béhemoth, quem feci tecum, fœnum quasi bos cómedet : fortitúdo ejus in lumbis ejus, et virtus illius in umbilíco ventris ejus.

R. Páucitas díerum. 181.**Lectio iij.****Cap. xliij.**

Respóndens autem Job Dómino, dixit : Scio quia ómnia potes, et nulla te latet cogitátio. Quis est iste, qui celat consílium absque sciéntia? ideo insipiénter locútus sum, et quæ ultra modum excéderent sciéntiam meam. Audi, et ego loquar : interrogábo te, et respónde mihi. Audítu auris audívi te, nunc autem óculus meus videt te. Idcirco ipse me reprehéndo, et ago